

2 Kr. pr. Pot Alkohol, men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at skal den altsor vidtdeevne Brug af Alkohol her til Lands indskrænkes ved en forhøiet Bestatning, maa selvfølgelig Tilvirkningsafgiften være ganske betydelig, thi ellers vil Forhøielsen kun virke som en Skatteforhøielse, men ikke i væsentlig Grad til en Formindstelse af Brugen. Jeg tror derfor, at selve det store Beløb af 2 Kr. maa iastholdes som Maalet, men jeg er ganske vist i høi Grad i Tvivl, om det er den rigtige Maade at gaa dertil paa een Gang med et eneste Skridt. Jeg tror nemlig, at man har visse Hensyn at tage for at fyldestgjøre Retfærdigheden overfor den nuværende Generation, som jo er vant til en meget ringe Tilvirkningsafgift paa Spiritus. Der lever jo iblandt os — vi kjende det Alle — en Mængde Menneſter, som, uden i fjerneste Maade at tænke paa, at de drikke for Meget, konsumerer ganske betydelige Mængder af Spiritus. Jeg kjender i alt Fald mangfoldige af Haandværker- og Arbeidsklassen; som drikke mellem en halv og en hel Flaske Brændevin om Dagen, og dertil 4, 6, 8 halve Baiere, uden i mindste Maade at ville tro paa, at de ere i Færd med at blive fordrufne, eller at de give efter for Tilbøielighed til Drifkeri. Jeg tror, at man bør give denne store Klasse — jeg tænker ikke paa de virkelig Drickfældige; dem ere vi jo Alle enige om at opgive —, at man bør give dem, som i god Tro — jeg tør vel bruge det Udtryk — bruge mere Spiritus, end der er til Nytte, og langt, langt mere, end der er nødvendigt, en Tid til at vænne sig af med en saadan Forbrug af Spiritus. Jeg vilde anse det for heldigt, om de ærede Forslagsstillere havde taget en Gjennemgangsperiode med f. Ex. den halve Skat, men jeg finder ingenlunde, at det er en Feil ved Lovforslaget, at det har opstillet det Ideal, som bør tilsigtes, nemlig en saa høi Tilvirkningsafgift, at man med nogen Sandsynlighed kan vente, at den vil øve en betydelig Indflydelse paa Forbruget. Det er maasse temmelig overflødigt at komme ind paa en Omtale af Lovforslagets Bestemmelser, forsaavidt det, som det synes at være Meningene, næppe vil naae synderlig vidt for Tiden, men jeg skal dog ikke undlade at paapege, hvad jeg anser for et Par Feil deri. Jeg tror saaledes ikke, at det er heldigt, at de ærede Forslagsstillere i § 3 have foreslaaet en saa betydelig Forøgelse af Bestatningen af lette Wine. Det har i alt Fald vist sig, at i Norge, hvor de ere naaede videst i Kampen mod Spiritus, have de en forholdsvis meget lav Toldsat paa lette Wine. Jeg tror, det er

rigtigt. Jeg vilde have ønsket, at de ærede Forslagsstillere vilde have ladet sig nøie med det Halve, altsaa med 15 Ore pr. Bund af Wine med høist 15 pCt. Spiritus, og saa vilde jeg ganske vist have sat megen Pris paa, om de vare gaaede den modsatte Vej med Hensyn til Bestatningen af de stærkere Wine. Forslagsstillerne foreslaa nemlig en Grundafgift af 30 Ore for de første 15 pCt. og derefter 7½ Ore pr. 5 pCt., det vil altsaa sige en forholdsvis mindre Bestatning af de stærkere end af de lettere Wine, og det er efter min Formening den omvendte Verden. Naar man forelægger et Lovforslag, der gaar ud paa at modvirke Brugen af Spiritus, bør man efter mit Skjøn fortrinnsvis ramme de stærke Drikke. En anden lille Feil forekommer det mig at være, naar de ærede Forslagsstillere have foreslaaet en Told af 50 Ore pr. Bund af Spiritus og Spirituosa, som indføres paa Flasker og Krukker og Dunke. Jeg kan nemlig ikke se, at der skulle være Noget til Hinder for, at man i Følge denne Paragraf kunde indføre 100 Graders Sprit paa Flasker, Krukker og Dunke og dermed faae det ind for en Told af 50 Ore pr. Bund, medens det ellers skulde svare en Toldafgift af 76,6 Ore pr. Bund. Dette er vist Noget, de ærede Forslagsstillere have overset, men som jo let kan rettes. Med Hensyn til § 4, som foreslaaer en Normen for Fordelingen af de rimeligvis meget betydelige Beløb, der ville komme ind i Genhold til dette Forslag, er der jo et Principspørgsmaal, som først maa afgjøres, og det er, om det overhovedet er rigtigt, at sætte Statskassen, om man saa maa sige, paa fast Ration. Det er et Principspørgsmaal som jeg slet ikke tvivler om, at den høitærede Finantsminister vil udtale sig om, i hvert Fald naar det kommer dertil, at der kan være Tale om virkelig at behandle Lovforslaget, men jeg vil dog tillade mig at gjøre de ærede Forslagsstillere opmærksom paa, at hvis man i Principet anerkjender, at det er rigtigt at remplacere den fuldstændige Indtægt af Brændevinstillvirkningen og Vintolden med en fast, uforanderlig aarlig Indtægt til Statskassen, tror jeg dog, at de ærede Forslagsstillere burde have taget det samme Hensyn, som man altid tager, naar man ombytter en flydende Indtægt med en fast aarlig Sum, nemlig Hensynet til Gjennemsnittet af en kortere eller længere Arrække, for derved at komme til et retfærdigt og fornuftigt Resultat ved Jæstættelsen af det fiserede Beløb, men det have de, saavidt jeg kan skjønne, ikke gjort. Hvis de havde taget den seneste Arrække i Stedet for det sidste Aar, som vistnok er det